

Kenneth Charles Simms,

Lieutenant

Over de familie

Simms, Kenneth Charles (Ken) is op 21 januari 1914 geboren in Grand Mere, Quebec. Zijn ouders zijn Henry (1866 - †23-11-1947) en Emmelin (1873 - †19-09-1947). Emmelin is geboren in Kent, Engeland. Zij trouwden op 14 november 1894 in Philadelphia. Zij kregen 7 kinderen: Marjorie (1895-1972), Marion Emmelin (1897-1996), Francis Edythe (1902-1995), Geraldine Nora (1905-1991), Francis Henry (1906-1916), James Robert (1911-1996) en Kenneth Charles (1914-1944). James diende in WO2 bij de Canadese luchtmacht totdat hij als selectieofficier bij Personeelszaken kwam. Vader Henry diende als reserve-kapitein bij de Royal Scots en was tot aan zijn pensionering bankdirecteur.

Ken bezocht 8 jaar de Public School, daarna 3 jaar High School en 5 jaar de universiteit, Bishops College in Lennoxville Quebec. Hij studeerde daar af, BA, in 1936. Daarna volgde hij de opleiding voor High School Teacher waar hij in 1937 voor slaagde. Hij is twee-talig, Engels/Frans.

Vanaf 1938 gaf hij wis- en natuurkundeles op de High School in Drummondville, Westmount, Quebec.

Ken is 1,72 m. lang en weegt 67 kg. Hij heeft bruine ogen en bruin haar. Hij draagt een bril. Op zijn linker knie heeft hij een litteken. Zijn hobby's zijn sport (skiën, rugby, golf, badminton) en spel (regisseur bij het schooltoneel).

Militaire zaken

In augustus 1941 sluit hij zich aan bij de Non-Permanent Active Militia en volgt de opleiding voor reserve-2 e luitenant bij het Officers Training Centre van het Loyola College.

In december 1941 wordt hij reserve-2 e luitenant bij het 3e Bataljon van de Black Watch (Royal Highland Regiment) of Canada. Op 24 september 1942 meldt hij zich aan voor actieve dienst, in Montreal South.

Hij krijgt een officierstraining in Tree Rivers tot 18 februari 1943 en wordt 2e luitenant. Na een vervolgopleiding wordt hij op 19 maart 1943 luitenant op het A12 Trainingscentrum van de Black Watch. Op 13 september 1943 scheept hij in op de boot naar Engeland, op 20 september 1943 wordt hij luitenant bij 5 CIRU, een reserve-eenheid van de infanterie.

Daar blijft hij tot 16 maart 1944, hij maakt dan de overstap van 5 CIRU naar 4 CIRU. Op 13 augustus 1944 komt hij aan in Frankrijk, waar hij als luitenant geplaatst wordt bij de North Nova Scotia Highlanders. Tot 29 augustus 1944, dan komt hij weer bij de Black Watch. De Black Watch had voor oktober 1944 al zware verliezen geleden. Het telde meer slachtoffers dan enig ander Canadees infanteriebataljon in Noordwest-Europa. Rampen leken het Regiment bijna te volgen bij elke strijd. Tijdens de Slag bij Verrières Ridge op 25 juli 1944, waren er 97% slachtoffers. Van de 325 mannen die de startlijn verlieten kwamen er slechts 15 kwamen terug in eigen linies. De anderen werden gedood of gewond en een compagnie van 90 mannen telde slechts vier overlevenden. Er vielen nog eens 40% slachtoffers 10 dagen later in operatie Totalize. Een maand geleden verloren ze 60 man in 36 uur van 12-14 september. In oktober verwachtte het Regiment volledig bemand en bevoorraad worden, maar dat mocht niet zo zijn. Het regiment dat veel getrainde manschappen was verloren in de afgelopen maanden werd aangevuld met onervaren infanteristen en was nog onder de oorspronkelijke sterkte.

Oorlogsdagboek Black Watch: 8 Okt. Zondag.

Weer - mistig, helder in de middag. In de vroege ochtendmist startte de aanval. Omdat de startlijn (red: kruising Scheldeweg / Nieuwe Weg / Duinstraat; de Verwoeste Hoek) niet veilig was, was het nodig om een O-groep (krijgsberaad) te houden om de plannen te wijzigen. Deze bijeenkomst werd in de open lucht gehouden, in de mist, onder mortiervuur, bij de windmolen bij MR 631192 (red: Huybergsebaan, de molen van Schoutens, in de buurt van de huidige sportvelden) met de voertuigen geparkeerd langs de kant van de weg.

Het bataljonshoofdkwartier werd gevestigd in een groot schoolgebouw (red: het oude klooster, nu het terrein met basisscholen en gemeentehuis) in Hoogerheide, maar was nog niet volledig ingericht.

In tegenstelling tot eerder gegeven garanties, moest de aanval onder de heersende omstandigheden ingezet worden. Omdat voorzichtigheid nodig was, werd besloten dat C, gevolgd door de A. Compagnie, de linker- of westkant van de weg zou nemen en D gevolgd door B de andere kant, met als doel het oversteken van de kruising Scheldeweg /Doelstraat/ Zandfort, richting Korteven. Om 10.30 uur. begon de aanval, ondersteund door tanks, artillerie en zware mortieren.

Vanaf het moment dat de aanval van start ging stuitte men op hevig verzet. De Duitsers hadden 's nachts de omgeving van het Zandfort in staat van verdediging gebracht en in de huizen aan de Antwerpsestraatweg (Scheldelaan) lagen ingegraven infanteristen.

D Compagnie meldde om 11.23 uur. "OSHAWA 2 plus 500". Het 17e peloton van de D-compagnie, onder bevel van luitenant Lewis, was erin geslaagd de Doelstraat over te steken en had zich gevestigd in drie huizen in de straat, 500 meter van het vertrekpunt. (red: de D-compagnie trok op aan de rechterkant; na het oversteken van de Doelstraat (dit deel van de Doelstraat is tegenwoordig het Zandfort) kwamen zij in de Wolfbossen) Dat betekende dat de overige compagnies nog niet het doel bereikt hadden. Zij werden gedwongen om elke centimeter van de weg te bevechten. Er werd heftige tegenstand gegeven, er was geen doorkomen aan. De C Compagnie werd gedwongen zich terug te trekken naar hun startlijn na zware verliezen te hebben geleden. Het 17e peloton van Lewis kreeg het bevel kregen zich terug te trekken, om te voorkomen dat deze groep afgesneden zou worden van de rest. Dat lukte zonder verliezen. (red: in een verklaring van Sgt. Davis, koerier van het 17e vertelt hij dat het 17e werd vastgepind door mortier- en machinegeweervuur. De overblijvenden van de compagnie trokken zich terug uit de bossen. Een paar mannen konden niet terugkruipen en bleven achter. Dit wordt bevestigd door pte. Stobbs en Richards (beiden van het 16e peloton). Dit gebeurde rond 10.30u. Pte. Palumbo werd krijgsgevangen gemaakt, samen met 6 of 7 anderen¹⁾)

Maj. Popham, commandant van C-Compagnie meldde aan het bataljonshoofdkwartier dat de vijand goed was ingegraven, op goed gepositioneerde plekken, en dat ze werd ondersteund door artillerie, mortier, zware machinegeweren en tientallen sluipschutters. Om 13.35 uur. meldde de C. compagnie aan het hoofdkwartier 88 mm.-geschut bij MR 622210 (kruising Scheldeweg/ (Oude)Steenstraat). Dit stuk geschut werd door een Shermantank uitgeschakeld. Uiteindelijk lukte het, met hulp van de Calgary Highlanders de aanval af te slaan.

Vroeg in de avond werd een O Group gehouden. Rond deze tijd slaagde de vijand er in om met kleine groepjes op verschillende plaatsen in onze posities te infiltreren. Een deel van het verkenningspeloton was op patrouille naar de D. compagnie, en was bij hen toen de vijand een tegenaanval lanceerde. Omdat ze niet terug konden komen, bleven ze het hele gevecht bij de compagnie. Een deel van de tegenaanval kwam uit de richting van de Wouwbaan, en ging in de richting van de Carriers van het regiment. De Carriers maakten geen beweging en hielden hun vuur vast totdat de vijand 50 tot 60 meter verwijderd was. Toen openden ze het vuur met alles wat ze hadden en doodden er meer dan vijftig. Deze tegenaanval was algemeen in de hele sector. Er volgden zeer zware gevechten en het duurde meer dan twee uur voordat de vijand besloot dat hij er genoeg van had. We verloren geen terrein en schakelden veel Duitsers uit in de strijd. Er werd een algemene bevel om stand te houden gegeven door regimentscommandant Megill van de Calgary's: "dig in and wait for he assault". Het regiment telde in Hoogerheide 81 slachtoffers, gedood, gewond of vermist.

Op 8 oktober 1944 sneuvelt Ken, 30 jaar oud. Hij komt eerst op de lijst van vermisten, later wordt hij gemeld als KIA. Uit de documentatie is niet op te maken bij welke compagnie Ken hoorde. Ken was tijdelijk begraven ten noorden van Kapellen, aan de Kapelsestraat die naar Putte gaat, in de tuin van kasteel Boterberg van dhr. Vansillart. Er volgt op 19 juli 1945 een herbegravenis op het Canadese kerkhof in Bergen op Zoom. Ken is begraven in plot 10, rij C, graf 1.

Ken is onderscheiden met de 1939-1945 Star, de French-German Star, de Defence Medal, de War Medal en de Canadian Volunteer Service Medal met clasp.

Bronvermelding:

<https://nl.findagrave.com/memorial/12724854/kenneth-charles-simms>

<https://www.veterans.gc.ca/eng/remembrance/memorials/canadian-virtual-war-memorial/detail/2642295?Kenneth%20Charles%20Simms>

<https://buremembers.ubishops.ca/world-war-two/simms-kenneth-charles/>

<https://www.cwgc.org/find-records/find-war-dead/casualty-details/2642295/simms,-kenneth-charles/>

<https://www.ancestry.com/genealogy/records/kenneth-charles-simms-24-6vqd9t>

https://www.ancestry.ca/imageviewer/collections/9145/images/44486_83024005548_0529-00227?treeid=&personid=&rc=&usePUB=true&_phsrc=KzM1&_phstart=succesSource&pId=112984

<http://www.kasteelboterberg.eu/>

https://web.archive.org/web/20010709165059/http://www3.ns.sympatico.ca/laird.niven/public_html/oct_44.htm#burial

Slag om Woensdrecht: bevrijding van de Zuidwesthoek red: J. van Doorn, J.S. Bos. ISBN 90-802126-2-8

De strijd om de Schelde: W. Denis Whitaker&Shelagh Whitaker ISBN 90 6045 390 5

Zuehlke, M: Terrible Victory ISBN 978-1-77162-030-7